

Ο ατομισμός του ανθρώπου της εποχής μας.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

Πάθη.

Χαρακτηριστικό του ανθρώπου της εποχής μας ο ατομισμός και η νευρικήτητα. Επιδίωξη του καθενός πώς θα ικανοποιήσει τις προσωπικές του επιθυμίες, αδιαφορώντας για τον άλλον. Και μέσα στην ίδια ακόμη οικογένεια. Καθένας κοιτάζει τη δική του τακτοποίηση, το δικό του βόλεμα – καθώς λένε –, την ατομική του εξυπηρέτηση. Αν αυτό γίνεται σε βάρος των άλλων, δεν τον πειράζει.

Όχι μόνο δεν ενδιαφέρεται ο ένας για την κάποια έστω ικανοποίηση ή εξυπηρέτηση των ομοστέγων ή των συνεργατών, των οικείων ή των φίλων του, αλλά αξιώνει όλοι να τον υπηρετούν και να ανέχονται τις ιδιοτροπίες και τις παράλογες – καμιά φορά – απαιτήσεις του. Εκείνο που δεν δέχεται είναι το να ανεχτεί κι αυτός δικαιώματα ή απλώς αδυναμίες των άλλων ανθρώπων. Κι όταν αυτό γενικεύεται, καταντάει η οικογένεια μια ομάδα νευρωτικών ανθρώπων που διαρκώς διαπληκτίζονται, γιατί ο ένας δεν ανέχεται τη συμπεριφορά ή τον χαρακτήρα του άλλου.

Ζητάει καθένας σεβασμό και κατανόηση. Δεν τη διαθέτει όμως για τους άλλους. Χάνεται ο δεσμός της αγάπης, που τον ομορφαίνει και τον διατηρεί η άμιλλα των αλληλοϋποχρεώσεων. Αρχίζει, μ' αυτή την τακτική

και τον εγωισμό, η χαλάρωση του δεσμού των μελών της οικογένειας. Το σπιτικό καταντάει ένα κοινό ξενοδοχείο.

Από την οικογένεια περνάει η τακτική αυτή στις άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις. Λείπει σιγά-σιγά η συνεννόηση και στις άλλες κοινωνικές ομάδες. απομονώνονται οι άνθρωποι μεταξύ τους. Σχηματίζουμε μια κοινωνία από μονάδες, που καθεμιά θέλει να είναι το κέντρο της προσοχής, της αγάπης και κατανόησης όλου του κόσμου. Ανθρώπους που πιστεύουν πως μόνο αυτοί έχουν δίκιο πάντα και όλα τους τα θελήματα πρέπει να είναι σεβαστά.

Κάθε άνθρωπος θεωρεί όλους τους άλλους πως είναι γεμάτοι ελαττώματα, αδυναμίες, κακίες και τρομερά κακές συνήθειες. Δεν βρίσκει κανέναν της αρεσκείας του. Δεν αντέχει στις πολλαπλές άσχημες και ατελείς εκδηλώσεις του χαρακτήρα των άλλων. Όλοι τού είναι ενοχλητικοί. Τους βαριέται. «Δεν δέχεται μύγα στο σπαθί του», που λένε συχνά. Τον εαυτό του τον θεωρεί άψογο.

Με τον τρόπο αυτό ξεχωρίζουν τα άτομα. Απομονώνονται. Διαλύονται δεσμοί και σχέσεις. Χαλαρώνονται της κοινωνίας οι κρίκοι.

Έτσι είναι πολλοί άνθρωποι στον κόσμο μας και γι' αυτό δεν κατορθώνουμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας, και με αγάπη και καλοσύνη να συνεργαστούμε για το κοινό καλό. Γι' αυτό επικρατεί η ασυνεννοησία και η γκρίνια σε πολλά σπίτια. Γι' αυτό λείπει η αλληλοκατανόηση, ο αλληλοσεβασμός σε κάθε ομάδα ανθρώπων, με αποτέλεσμα να μην επιτυγχάνονται οι σκοποί τους και να διαλύονται. Να δυσκολεύεται η πρόοδος. Να παραλύει κάθε ευγενική προσπάθεια.

Αν διαπιστώνουμε αυτή τη χαλαρότητα των σχέσεων και μας ανησυχεί το φαινόμενο, μην αδιαφορήσουμε περισσότερο. Ανάγκη καθένας μας να ελέγξει τον εαυτό του, τη συμπεριφορά του. Να ξετινάξει την εγωιστική διάθεση που υψώνει τείχη και τον απομονώνει από τους συνανθρώπους του.

Όλοι χρειάζεται να ενεργήσουμε υπεύθυνα και συστηματικά, περιορίζοντας τις απαιτήσεις μας και διορθώνοντας τον εαυτό μας. Να

πλατύνουμε την καρδιά μας. Να χωρούν όλοι οι άνθρωποι μέσα. Να τιμάμε κάθε συνάνθρωπο και συνεργάτη μας. Να αναγνωρίζουμε πως έχει κι αυτός δικαιώματα. Ατελής κι εκείνος, σαν τον εαυτό μας, έχει ανάγκη από κατανόηση και στοργή.

Ένα χαμόγελο καλοσυνάτο, μια έκφραση συμπάθειας, γίνονται πολλές φορές κρίκοι που μας ενώνουν. Λιώνουν τον πάγο που επικρατεί στις σχέσεις μας. Προπαρασκευάζουν το έδαφος για ένα πλησίασμα. Για τη θεμελίωση της αλληλοκατανόησης και τη συνεργασία.

Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας, «Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Γ', σελ. 111 (αποσπάσματα από την ομιλία "Οι δυνατοί").

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>